

בעניין:

1. אטרש, ת.ז. _____
2. אטרש, ת.ז. _____

שניהם תושבי העיר חברון

ע"י ב"כ שירין בטשון (מ.ר. 32737) ו/או לינה אבו-מוך זועבי (מ.ר. 33775) ו/או יוסי וולפסון (מ.ר. 26174) ו/או חוה מטרס עירון (מ.ר. 35174) ו/או גיל גן מור (מ.ר. 37962) ו/או סיגי בן ארי (מ.ר. 37566) ו/או ענת קדרון (מ.ר. 37665)

מהמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר – ע.ר.
רח' אבו עוביידה 4, ירושלים 97200
טל: 02-6283555 פקס: 02-6276317

התובעים

- נ ג ד -

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז ת"א (אזרחי)
רח' הנרייטה סולד 1, תל אביב 64924
טל: 03-6970222 פקס: 03-6918541

הנתבעת

מהות התביעה: נזק גוף שלא לפי הפלת"ד

סכום התביעה: עד גבול סמכות בית המשפט

כתב תביעה

מבוא

1. עניינה של תביעה זו באירועים חמורים ביותר של **תקיפה, כליאת שווא והתעללות** מצד שלוחיה של הנתבעת, מדינת ישראל, תוך שימוש לרעה בסמכות ותוך פגיעה חמורה בכבודם, חרותם ושלמות גופם של התובעים.

הצדדים לתביעה:

2. התובע 1 הוא יליד שנת 1980, רווק ותושב העיר חברון. התובע 1 (להלן: א') עובד כנהג משאית בחברת הובלות משפחתית, השייכת לו, לחמשת אחיו ולאביו (להלן: החברה).

3. התובע 2 יליד שנת 1979, נשוי ואב לשני ילדים. התובע 2, אחיו של התובע 1 (להלן: מ'), עובד גם הוא כנהג משאית בחברה.

4. הנתבעת, מדינת ישראל, הינה והיתה בזמנים הרלוונטיים לכתב התביעה המפעילה ו/או המפקחת ו/או האחראית ו/או הממונה על פעולותיהם ו/או מחדליהם של כוחות הביטחון הפועלים מטעמה, לרבות חיילים ו/או שוטרי משמר גבול ו/או כוחות ביטחון אחרים (להלן

- ייקראו: **החיילים** ו/או **חיילי צה"ל**), וכן אחראית על פעולותיהן ו/או מחדליהן של רשויות החקירה הפועלות מטעמה, לרבות המשטרה הצבאית החוקרת (להלן: **מצ"ח**).
5. כמו כן הנתבעת, מדינת ישראל, היתה בכל הזמנים הרלוונטיים לתביעה בעלת השליטה בגדה המערבית ואחראית על הסדר והביטחון באזור, וכן על חייהם, שלומם ורכושם של התושבים המתגוררים בו, לרבות התובעים.

מסכת האירועים והתלונות לרשויות:

3.8.03 מיום

6. ביום 3.8.03, בשעות הבוקר המוקדמות, נסעו התובעים א' ומ' במשאיותיהם, בזה אחר זה, בכביש עוקף חברון, המכונה ציר 60 (להלן: **ציר 60**), בדרכם לבני נעים.
7. חיילים שנסעו בגיפ צה"ל בציר 60 הבחינו במשאיות והורו לא' לעצור. החיילים החנו את הגיפ לרוחב הכביש. מ' עצר אף הוא מאחר ולא רצה להשאיר את אחיו לבד.
8. החיילים התקרבו למ' ולא' ומילמלו מלים בעברית. החיילים זיהו את א' מאירוע קודם, כחודש לפני כן, במהלכו עצרו אותו בציר 60, עיכבו אותו, תקפו אותו, גרמו נזק למשאית בה נסע והחזיקו אותו שלא כדין משך שעות ממושכות, בעמדה הממוקמת בהתנחלות חגי.
9. החיילים ביקשו ממ' לעזוב את המקום ולהמשיך בנסיעתו, אולם מ' סירב מאחר וחשש לשלום אחיו.
10. אחד החיילים הוביל את מ' אל מאחורי אחת המשאיות והחל תוקף אותו בבעיטות ואגרופים בכל חלקי הגוף, ובמיוחד ברגליים ובפנים. מ' נפגע ברגליים, בפנים ובעין וקיבל מכה מקת הרובה בגבו.
11. שני חיילים אחרים ניגשו "לטפל" בא'. אחד החיילים היכה בו באמצעות קת הרובה מאחורי הראש. החיילים התנפלו על א' והפליאו בו מכותיהם באכזריות ובברוטאליות. הם היכו אותו בבעיטות בכל חלקי גופו ובמיוחד בפניו, גבו, חזהו ורגליו. כמו כן, היכו בו בקת הנשק בכתף ימין ובפנים.
12. כתוצאה מהמכות ובמיוחד מהמכה בראש, א' התעלף והתעורר אך בבית החולים.
13. מ', אשר הצליח בסופו של דבר להימלט מידי תוקפו, פנה לבדוק את אחיו א'. הוא מצא את א' מוטל על הקרקע מעולף. מייד ניסה להתקשר לאמבולנס אולם החיילים מנעו זאת ממנו.
14. אנשים שעברו במקום החלו להתאסף והחיילים עזבו את המקום. אחד האנשים הזמין אמבולנס שהבהיל את הפצוע א' לבית החולים עאליה בחברון, שם אושפז משך יומיים וקיבל טיפול רפואי.

15. התובעים פנו למשרדי המוקד להגנת הפרט (להלן: **המוקד**) ולבצלם בתלונה על האירוע. ב"כ התובעים מהמוקד, עו"ד לינה אבו מוך-זועבי, שלחה הודעות בכתב על נזק למשרד הביטחון בשם שני התובעים וכן פנתה לפרקליט פיקוד מרכז בדרישה לפתוח מיידית בחקירת האירוע.
- העתקים משתי ההודעות על נזק ומהפנייה לפרקליט פיקוד מרכז מיום 24.9.03 מצורפים לכתב התביעה **כנספחים א', ב' ו-ג'**.
16. ממשרד הביטחון נתקבלו אישורים על קבלת שתי ההודעות בשם התובעים. העתק מהאישורים מצורפים **כנספחים ד' ו-ה'** לכתב התביעה.
17. ביום 12.11.03, ומאחר ולא נתקבלה התייחסות מפרקליטות פיקוד מרכז לפנייתנו מיום 24.9.03, פנתה גב' עלוה קולן ממשרדי המוקד בדרישה לעדכון אודות התלונה שנשלחה. העתק ממכתבה של גב' קולן מצורף **כנספח ו'** לכתב התביעה.
18. ביום 3.12.03 נתקבלה במשרדי המוקד תשובתה של סרן אורלי גוז, תובעת צבאית בפרקליטות פיקוד מרכז, לפיה הפרקליט הורה על פתיחה בחקירת מצ"ח. העתק ממכתבה של סרן אורלי גוז מצורף **כנספח ז'** לכתב התביעה.
19. בסופו של דבר חקירת מצ"ח הסתיימה ומי מהחיילים המעורבים לא הועמדו לדין. לפירוט אודות התנהלות חקירת מצ"ח ראה פרק "טיפול מצ"ח בתלונות".

אירוע מיום 5.11.03:

20. ביום 5.11.03, בסביבות השעה 8:30 בבוקר, נסע מ' במשאיתו בציר 60 מחברון לכיוון בני נעים.
21. חיילים שנסעו בגיפ צה"לי על הציר, הורו לו לעצור. למקום הוזמן גיפ צה"לי נוסף.
22. החיילים סחבו את מ' מהמשאית, הורידו אותו, החרימו את מפתחות המשאית, אזקו את ידיו, הורו לו להוריד את חולצתו, כיסו את עיניו באמצעות החולצה, העלו אותו על הגיפ והובילו אותו למקום קרוב, שם הוחזק אזוק ומכוסה עיניים בחדר סגור (להלן: **החדר**) עד השעה 18:30 בערך.
23. במהלך החזקתו לא נחקר מ' ולא הובא לתחנת משטרה, אלא שימש את החיילים "להעביר את זמנם", כיוון שהיו כנראה משועממים. כך השיב אחד החיילים למ' כאשר הנ"ל שאל מדוע הם נוהגים עימו כך.

24. במהלך החזקתו בחדר תקפו החיילים את מ', בעטו בו בכל חלקי גופו ברגליהם, הושיבו אותו באמצע חצר ובעטו בו בכדור (כמי שמשחקים כדורגל ובוועטים לעבר שער ו/או מטרה) וניסו להכריחו לשתות מים למרות הצהרותיו כי הוא בצום עיד אלפיטר (צום הרמדאן).
25. בסופו של דבר, ולאחר שהחיילים "סיימו את מלאכתם", הם העלו אותו שוב על הגיף כשהוא אזוק ידיים והשליכו אותו על כביש בקרבת צומת אלדאהריה בחברון, בסביבות השעה 18:30 בערב.
26. אחיו של מ', _____ אטרש, אשר הוזעק על ידי מ' בתחילת האירוע, הגיע לזירת האירוע וראה את החיילים מעלים את אחיו לגיף, יצר קשר מייד עם המוקד להגנת הפרט בבקשה לברר להיכן נלקח אחיו.
27. עובדת המוקד, גבי נהאיה מג'דוב, יצרה קשר עם התא ההומניטרי במינהל האזרחי, המכונה מוקד 109, בבקשה לאתר את מ' ולשחררו.
28. מהמוקד ההומניטרי נמסר לה בחזרה אחרי מספר טלפונים כי אכן החיילים החרימו את מפתחות המשאית של מ', אולם אינם מחזיקים בו.
29. למרות ניסיונותיה של גבי מג'דוב לברר אודות מקום הימצאו של מ', הן מול התא ההומניטרי והן מול מדור סיוע בדובר צה"ל, החל משעות הבוקר ועד השעה 18:00 בערב, לא הצליחה לקבל תשובה אודות מקום הימצאו.
- העתק ממכתבה של גבי מג'דוב מיום 5.11.03 לדוברת צה"ל מצורף **כנספח ח'** לכתב התביעה.
30. בסופו של דבר מ' כאמור שוחרר על ידי החיילים והצליח להגיע לביתו. הוא מסר תלונה מפורטת למוקד ובעקבותיה שלחה הח"מ הודעה בכתב על נזק למשרד הביטחון וכן פנתה לפרקליט פיקוד מרכז בדרישה לפתוח בחקירת האירוע.
- העתק מההודעה למשרד הביטחון וכן מהמכתב לפרקליט פיקוד מרכז מצורפים **כנספחים ט' ו-י'** לכתב התביעה.
31. מסכת העובדות המתוארת לעיל תיקרא להלן: **האירועים**.

טיפול מצ"ח בתלונות:

32. במכתבה של סרן אורלי גוז מיום 17.11.03, שצורף כנספח ז' לכתב התביעה, נמסר כי לאור התלונות שנתקבלו הורה הפרקליט על פתיחה בחקירת מצ"ח לבירור נסיבות האירוע.
33. ביום 10.12.03, בעקבות זימון שנשלח אליהם על ידי חוקר מצ"ח דרום, התובעים מסרו עדויותיהם במצ"ח.

34. בעקבות פניית מצ"ח אל המוקד להגנת פרט לקבלת פרטים נוספים, נשלח מכתב מיום 6.1.04 ובו פרטים נוספים שיש בהם כדי לסייע לחקירה. כמו כן, במהלך חודש ינואר 2004 זומן מ' בשנית למצ"ח להשלמת עדותו.

העתק מהמכתב מצורף כנספח יא' לכתב התביעה.

35. מצ"ח ערכו מסדר זיהוי בתמונות אולם התובעים לא הצליחו לזהות בתמונות שהוצגו בפניהם את החיילים המכים.

36. מאוחר יותר פנתה גבי' עלוה קולן מהמוקד במספר תזכורות לסרן אורלי גוז מהפרקליטות הצבאית, בבקשה לקבלת תוצאות החקירה ו/או עדכון כלשהו אודותיה, אולם רק ביום 27.1.05 נתקבלה תשובה, לפיה הפרקליט הורה על סגירת התיק היות ובחומר החקירה לא נמצאו די ראיות לביסוס חשד כנגד מי מהחיילים.

העתק ממכתבה של סרן אורלי גוז מצורף כנספח יב' לכתב התביעה.

37. התובעים יטענו כי מצ"ח התרשלה בחקירת האירועים, בין היתר בשל השיהוי בחקירת האירוע, השיהוי במתן הודעה לתובעים על סגירת התיק ואי עריכת מסדר זיהוי חי, להבדיל ממסדר זיהוי תמונות שבוצע.

38. אין להכביר מלים אודות חומרת מעשיהם של החיילים אשר תקפו את התובעים, עיכבו ועצרו אותם שלא כדיון, התעללו בתובעים, התנכלו להם ושיקרו, וכל זאת תוך ניצול לרעה של כוח המשרה וממניעים פסולים.

39. טרם עלה בידי באי כוח התובעים לקבל לידיהם את חומר חקירת מצ"ח, ועל כן התובעים שומרים לעצמם הזכות לתקן את כתב טענותיהם ולהוסיף ולטעון למחדלים ו/או רשלנות בחקירה ובטיפול מצ"ח בתלונות, לאחר שיעיינו בחומר מצ"ח.

40. כמו כן, התובעים שומרים לעצמם הזכות להוסיף ולטעון לנזק ראייתי אשר נגרם כתוצאה ממחדלים בחקירת מצ"ח ו/או מרשלנות בחקירה, לאחר העיון בחומר חקירת מצ"ח.

41. מבלי לגרוע מהאמור לעיל, התובעים שומרים לעצמם הזכות להוסיף ו/או לתקן כל טענה מטענותיהם המוזכרת בכתב התביעה, לרבות הוספת נתבעים, לאחר העיון בחומר מצ"ח כאמור.

הטיעון המשפטי :

אחריות החיילים המעורבים :

תקיפה :

42. התובעים יטענו כי מעשי החיילים המעורבים באירועים, שלוחיה של הנתבעת, מהווים עוולת תקיפה כמשמעות מושג זה בסעיף 23 לפקודת הנזיקין [נוסח חדש], תשכ"ח-1968 (להלן: **פקודת הנזיקין**).

43. התובעים יטענו כי רשלנות מצ"ח בחקירה ו/או אי העמדת החיילים לדין ו/או אי נקיטת צעדים נוספים ומיידיים בחקירה, מהווה אישור מעשה התקיפה ומטיל על הנתבעת אחריות שילוחית בגין מעשי החיילים.

כליאת שווא :

44. התובעים יטענו כי מעשי החיילים המעורבים באירועים, שלוחיה של הנתבעת, לרבות אירוע החזקתו של מ' מיום 5.11.03, מהווים עוולת כליאת שווא כמשמעות מושג זה בסעיף 26 לפקודת הנזיקין.

45. התובעים יטענו כי רשלנות מצ"ח בחקירה ו/או אי העמדת החיילים לדין ו/או אי נקיטת צעדים נוספים ומיידיים בחקירה, מהווה אישור מעשה כליאת השווא ומטיל על הנתבעת אחריות שילוחית בגין מעשי החיילים.

רשלנות :

46. התובעים יטענו כי מעשי החיילים מהווים עוולת רשלנות כלפי התובעים, כמובנו של מושג זה בסעיף 35 לפקודת הנזיקין, המתבטאת במעשים ו/או המחדלים הבאים :

47. מעשי התקיפה וכליאת השווא מהווים כשלעצמם גם עוולה של רשלנות ;

48. החיילים זלזלו זלזול גמור בתובעים, בשלמות גופם, בחירותם ובכבודם ;

א. הפרו ופגעו במידה העולה על הנדרש בזכויותיהם החוקתיות של התובעים בפרט, ובייחוד בזכות לכבוד, לחירות ולשלמות גוף ;

ב. עשו שימוש לרעה בסמכותם וניצלו לרעה את כוח המשרה ולצורך מטרות פסולות ;

ג. נהגו כפי שחייל סביר לא היה נוהג בנסיבות העניין ;

ד. הפרו את הדין הפנימי והבינלאומי כאחד בעניין איסור תקיפה ו/או הגבלת חירות ו/או גרימת נזק לגוף ורכוש של מוגנים.

הפרת חובה חקוקה:

49. התובעים יטענו כי מעשי השוטרים מהווים עוולת הפרת חובה חקוקה, כמשמעות מושג זה בסעיף 63 לפקודת הנזיקין. בין היתר הפרו החיילים את החובות החקוקות שלהלן:
- א. חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו, המגן על כבוד האדם ועל חירותו;
 - ב. סעיפים 378, 380 ו-382 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (הלן: **חוק העונשין**) העוסקים בתקיפה הגורמת חבלה ותקיפה בנסיבות מחמירות;
 - ג. סעיף 280 לחוק העונשין, האוסר שימוש לרעה בכוח המשרה;
 - ד. סעיף 377 לחוק העונשין, האוסר כליאת שווא;
 - ה. סעיף 27 לאמנת ז'נבה הרביעית, בדבר הגנת אזרחים בימי מלחמה, משנת 1949 (להלן: **אמנת ז'נבה**) הקובע, בין היתר, כי "מוגנים זכאים בכל הנסיבות ליחס של דרך ארץ לגופם, לכבודם, לזכויותיהם המשפחתיות, לאמונתם ולפולחנם, לנימוסיהם ולמנהגייהם. היחס אליהם יהיה תמיד אנושי, והם יוגנו במיוחד מכל מעשי אלימות או איומי אלימות, ומפני עלבונות וסקרנות הרבים";
 - ו. סעיף 68 לחוק השיפוט הצבאי, תשט"ו-1955 (להלן: **חוק השיפוט הצבאי**) האוסר על חריגה מסמכות;
 - ז. סעיף 114 לחוק השיפוט הצבאי האוסר על מעצר שלא כדין;
 - ח. סעיף 124 לחוק השיפוט הצבאי האוסר על התרשלות במילוי תפקיד.

אחריות הנתבעת:

50. התובעים יטענו כי הנתבעת אחראית באחריות **שילוחית** בגין רשלנותם ו/או חוסר זהירותם ו/או פזיזותם ו/או קלות דעתם ו/או הפרת חובות חקוקות מצידם של החיילים אשר היו מעורבים באירועים המתוארים לעיל וביצעו את המעשים המתוארים לעיל, וזאת בהיותם שלוחיה ו/או פועלים מטעמה.
51. עוד יטענו התובעים כי הנתבעת אחראית באחריות **ישירה** לנזקים שנגרמו לתובעים עקב רשלנות ו/או חוסר זהירות ו/או הפרת חובה חקוקה מצידם של החיילים, המתבטאים בין היתר במעשים ו/או במחדלים הבאים:
- א. לא פיקחה ו/או לא פיקחה כראוי על מעשיהם ו/או מחדליהם של החיילים הפועלים מטעמה, שלוחיה, ו/או פעלה בחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה;

- ב. לא דאגה להדריך ו/או להגדיר לשלוחיה את דבר חובתם בשמירה על זכויות האוכלוסייה האזרחית בגדה, לרבות שמירה על חייהם, שלמות גופם ורכושם של הפלסטינים, ואיסור הפגיעה בזכויותיהם כאמור ;
- ג. הפקידה ביצוע פעולותיה בידי אנשים לא מיומנים ו/או לא מתאימים לתפקיד ;
- ד. לא הדריכה כיאות את שלוחיה בהגנה על זכויות אדם בסיסיות במהלך מילוי תפקידם ו/או לא נתנה הוראות בטיחות כלל ו/או במידה מספקת ו/או לא וידאה כי אנשים המסורים להדרכתה, ידעו או ישמרו עליהן ;
- ה. לא עשתה את כל שביכולתה ו/או כל שהיה עליה לעשות ו/או כל שנכון ו/או דרוש היה לעשות כדי למנוע את אירועי התקיפה וכליאת השווא, ו/או פעלה בקלות ראש ובחוסר זהירות ולא שמה לב ו/או לא השגיחה על האנשים המסורים לאחריותה ;
- ו. לא דאגה להבהיר ו/או להסביר ו/או להעביר לכוחות הביטחון הפועלים מטעמה, שלוחיה, את הוראות ו/או הנחיות ו/או נהלים בדבר עיכוב ומעצר ;
- ז. לא דאגה להבהיר ו/או להסביר ו/או להעביר לכוחות הביטחון הפועלים מטעמה, שלוחיה, את הוראות ו/או הנחיות ו/או נהלים בדבר עיכוב כלי רכב וחיפוש בהם ;
- ח. לא פעלה כפי שרשות אחראית, זהירה ונבונה היתה פועלת בנסיבות העניין כדי למנוע את האירועים והנזקים ;
- ט. לא ניהלה חקירה סבירה ו/או נאותה כפי שרשות אחראית, זהירה ונבונה היתה פועלת כדי להעמיד את החיילים האחראים לדין ולמגר את תופעות התקיפה, ההתעללות וכליאות השווא על ידי חיילים ו/או כוחות ביטחון כלפי האוכלוסייה הפלסטינית בגדה ;
- י. צפתה ו/או היתה צריכה לצפות, שמחדליה יביאו לנזקיהם של התובעים.

נזק ראיתי:

52. התובעים יטענו כי רשלנותה של מצ"ח בחקירת האירוע, המפורטת לעיל, גרמה לתובעים נזק ראיתי המתבטא באי יכולתם של התובעים לבקש סעד מהחיילים האחראים על מעשי התקיפה וכליאת השווא ו/או בקושי הראיתי להוכיח את תביעתם והעולה, בנסיבות העניין, כדי כלל נזקיהם של התובעים.
53. יחד עם זאת ומבלי לגרוע מכל האמור לעיל, התובעים יטענו כי מאחר וטרם התאפשר להם עיון בתיק מצ"ח, אין ביכולתם לדעת מהם הצעדים אשר מצ"ח ביצעה ו/או מחדליה בביצוע אשר הביאו לידי הנזק הראיתי הנטען.

54. על כן ומבלי לגרוע מטענה כלשהי מטענותיהם שהועלו לעיל, התובעים שומרים לעצמם הזכות לתקן את כתב תביעתם ולהוסיף טענות בדבר חקירת מצ"ח ו/או רשלנות בחקירה וכן טענות בדבר נזק ראייתי שנגרם להם.

הנזק:

55. התובעים יטענו כי הנזקים המפורטים להלן נגרמו כתוצאה מהמעשים ו/או המחדלים המתוארים לעיל.

56. **התובע 1:** א' הוכה בקת הנשק מאחורי הראש, בכתף ובפנים. כתוצאה מכך התעלף והובהל לבית החולים לקבלת טיפול רפואי ואושפז משך יומיים. א' סבל מהימטומות וכאבים באזור הראש, כתף ימין, חזה ובטן וכן סבל מחתך בשפתיים כתוצאה מהמכה שספג מקת הרובה בפניו.

העתק משני דו"חות רפואיים מבית החולים הממשלתי (המכונה גם עאליה) בחברון מצורפים כנספחים יג' ו-יד' לכתב התביעה.

57. במשך כעשרה ימים לאחר האירוע ומעוצמת המכות שקיבל, המשיך א' לסבול מכאבים עזים בכל חלקי גופו ובמיוחד בראש, בכתף וברגליים.

58. **התובע 2:** כתוצאה מהאירוע מיום 3.8.03 סבל מ' מכאבים והימטומות באזור הגב והרגליים וכן מכאב באזור העין, אולם לא פנה לקבלת טיפול רפואי.

59. כתוצאה מהאירוע מיום 5.11.03 סבל מ' במשך מספר ימים מכאבים והימטומות באזור הרגליים והגב. כאבים אלו נמשכו כשלושה ימים ולמרות זאת מ' לא פנה לקבלת טיפול רפואי, שכן המכות מהן סבל היו מכות "יבשות".

60. **עוולה חוקתית:** בית המשפט מתבקש לפסוק לכל אחד מהתובעים פיצוי בגין נזק כללי על הפגיעה החוקתית בגופם וכבודם, ובגין עוגמת הנפש הרבה שנגרמה להם.

61. עוד מתבקש ביהמ"ש הנכבד לפסוק לתובע 2, מ', פיצוי בגין הפגיעה החוקתית הקשה בחירותו, בגין כליאתו למשך מספר שעות ללא שום צו ו/או ללא שום עילה שבדין ו/או ללא שהובא לתחנת משטרה וכן בגין הפגיעה בכבודו, במיוחד בגין ניסיון החיילים להכריחו לשתות מים בזמן צום.

62. **פיצויים עונשיים:** כן מתבקש ביהמ"ש לפסוק לכל אחד מהתובעים פיצויים עונשיים, אשר יהא בהם ביטוי לסלידתה של החברה ושל בית המשפט הנכבד ממעשיהם החמורים של החיילים באירועים המתוארים לעיל.

63. לאור כל האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש לפסוק לתובעים פיצויים בגין ראשי הנזק המפורטים להלן:

כאב וסבל

פיצוי בגין עוולה חוקתית

פיצויים עונשיים

כללי :

64. לבית המשפט הנכבד הסמכות העניינית והמקומית לדון בתביעה זו.
65. לאור האמור, מתבקש בית המשפט הנכבד להזמין את הנתבעת לדין ולחייבה לפצות את התובעים בגין הנזקים שנגרמו להם, בתוספת הוצאות משפט ושכ"ט עו"ד, הכל בתוספת הפרשי ריבית והצמדה מיום הגשת התביעה ועד ליום התשלום בפועל.

ירושלים, 27 יולי 2005

שירין בטשון, עו"ד
ב"כ התובעים

(ת.ש 28725)